غرب و هجوم فرهنگی بر سایر فرهنگها با تأکید بر دیدگاه مقام معظّم رهبری*

□ محمدرضا ضيايي **

چکیده

هجوم فرهنگی غرب تحت فرماندهی صهیونیسم بین الملل، صورت می گیرد و از تمام ظرفیت های تبلیغاتی خود در مبارزه با اسلام و قرآن استفاده نموده، و در صدد قبضه کردن باورها، ایدئولوژی و جهان بینی ملتها و فرهنگهاست. براین اساس، مسئلة پژوهش عبارت است از: هجوم فرهنگی غرب بر سایر فرهنگها چگونه است؟ این مقاله با بهره بری از منابع تاریخی و بایسته های روش تاریخ پژوهی به این سوال پاسخ داده است که غرب و هجوم فرهنگی آنها بر سایر فرهنگها چگونه است؟ این تحقیق با بهره بری از منابع مکتوب در مقام گردآوری، و روش تحلیلی - توصیفی بهره برده است. به نظر می رسد که غرب با استفاده از ابزار نوین و پیشرفته به جنگ فرهنگی با مسلمانان روی آورده، و در صدد تخدیر فرهنگ اصیل اسلامی و حایگزینی فرهنگ منحط غرب است.

كليدواژهها: فرهنگ، غرب، تهاجم فرهنگي و انقلاب اسلامي.

* تاریخ وصول: ۱۳۹۹/۴/۱۲؛ تاریخ تصویب: ۱۳۹۹/۹/۳۰.

^{**} دكترى تاريخ اسلام جامعة المصطفى على العالمية (rezaziaee19@yahoo.com).

مقدمه

غربی ها بعد از ناکامی در هجوم نظامی بر دیگر کشورها تغییر سبک داده، و به فکر هجوم فرهنگی افتادند تا از این طریق، فرهنگ سایر ملتها را تخدیر کرده و فرهنگ منحط خودشان را جایگزین نمایند. آنان در صدد استحاله فرهنگ و سبک زندگی مسلمانان از طریق هجوم فرهنگی است. کشورهای مستکبر و استعمارگر غربی برای رسیدن به اهداف خود که تضعیف فرهنگی است. کشورهای مستکبر و استعمارگر غربی برای رسیدن به اهداف خود که تضعیف فرهنگ غنی اسلامی است از ابزار مختلفی مانند سینما، فیلم، موسیقی، ماهواره، اینترنت و حتی اسباببازی کودکان استفاده می کنند. آنان برای این هدف سازمانی را تحت عنوان ناتوی فرهنگی ایجاد نمودند که از طریق جنگ نرم، در دامنه ای بسیار وسیع علیه اسلام و باورهای اسلامی وارد عمل شده است، و تلاش دارد از طریق فرهنگی در جوامع اسلامی نفوذ کرده و به تخدیر و تخریب فرهنگ ها اقدام نماید. متأسفانه امروزه فرقههای نوظهور که در واقع ساخته و پرداخته استعمار غرب و آلت دستی برای بیگانگان هستند، پازل هجوم فرهنگی غرب را تکمیل می کند. براین اساس، تحقیق حاضر در صدد پاسخ به این پرسش است که هجوم فرهنگی غرب بر سایر فرهنگ ها چگونه است؟

هرچند گستره هجوم فرهنگی غرب به سایر فرهنگها بسیار وسیع است، ولی در این تحقیق به چند نمونه از هجوم فرهنگی غرب که با توجه به ابزار و وسایل مدرن و پیشرفته فرهنگی از اهمیت بیشتری برخوردار است، و جامعه را به سوی دینزدایی و اباحه گری سوق می دهد، اشاره می شود. به نظر می رسد امروزه استکبار جهانی و استعمار غربی از طریق سازمان ناتوی فرهنگی، و با استفاده از ابزارهای نوین و بهروز نظیر شبکههای ماهوارهای، فضای مجازی، نوع پوشش، اسباب بازی کودکان و حتی تصویر تبلیغات فروش کالاها در صدد تغییر سبک زندگی اسلامی است. غربی ها، فرهنگ غنی و اسلامی مسلمانان را نشانه رفته، و آن را از جهات مختلف دینی – عقیدتی و سیاسی – اجتماعی مورد هجمه وسیع قرار داده است. آنها نه تنها از رسانه های عمومی خود برای تخدیر فرهنگ اسلامی استفاده می کنند، بلکه حتّی در تبلیغات فروش کالاهای خویش نیز از تصاویر قبیح و مستهجن زنان استفاده می کنند، و ازین رهگذر جوانان را به سمت بی بندو باری و دین گریزی سوق می دهند. مثلاً عوامل و صحنه گردانندگان

استکبار جهانی و استعمار غربی از طریق ناتوی فرهنگی، برای تبلیغ آزادی جنسی در جهان اسلام برنامه ریزی و هزینههای گزافی کردهاند.

پیشینه تحقیق

درباره تهاجم فرهنگی غرب، مقالات و کتابهای متعددی از طرف متخصّصان و صاحبنظران اسلامی نگاشته شده است، مانند:

۱. ناتوی فرهنگی و براندازی نرم، لطفعلی لطیفی پاکده، قم، زمزم هدایت وابسته به پژوهشکده علوم اسلامی امام صادق ﷺ، چاپ اول، ۱۳۸۹ش؛

٢. شبيخون فرهنگي، نگارش احمد طهماسبي، قم، نشر ياقوت، چاپ هفتم،١٣٩١ش؛

۳. قتل عام (تهدیدات فرهنگی انقلاب اسلامی)، نگارش شبنم نادری و لیدا سلماسی، انتشارات مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ۱۳۹۴ش؛

۴. فرهنگ و مقاومت فرهنگی، نگارش مهدی نوید، انتشارات تمندر، چاپ پنجم، ۱۳۷۴ش.

علاوه بر اینها، کتاب و مقالات دیگری نیز در این زمینه نگارش یافته است؛ چنان که درباره فرقه به فرقه ضاله بهائیت نیز کتابهای فراوانی نوشته شده است که در آنها ضمن معرفی این فرقه، به نقد آراء و افکار آنان نیز پرداخته است، اما بنابر تحقیق و کنکاشی که در این باب توسط نگارنده صورت گرفت در هیچکدام ازین آثار نقش خرافات بهائیت در پازل ناتوی فرهنگی مورد بحث و بررسی قرار نگرفته است. تحقیق حاضر ضمن تبیین برخی از فعالیتهای ناتوی فرهنگی از منابع معتبر، به بررسی خرافات بهائیت در تکمیل آن پازل پرداخته شدهاست که به نظر میرسد بدیع و نو باشد.

مفهوم شناسي

در طرح هرمسئله و پژوهشی، قبل از ورود به مباحث اصلی، نخست باید منظور از واژهها و کلمات استفاده شده در آن پژوهش را روشن نمود؛ زیرا واژه ها و اصطلاحات ممکن است در هرجامعه و فرهنگ، جایگاه و خاستگاه منحصر به فرد خود را داشته باشد که در جامعه و فرهنگ دیگر خلاف آن مراد باشد. براین اساس، بدون توجه به بررسی معنای واژگان نمی توان دربارهٔ واژه ها و اصطلاحات قضاوت و داوری نمود. بدین جهت، با توجه به نقش و جایگاه مفهوم شناسی در پژوهش های علمی و اهمیت شناخت معنی واژگان در تبیین موضوع بحث، پیش از آنکه وارد مباحث تخصصی شویم، ضرورت دارد ابتدا واژه ها، کلمات و مفاهیم کلیدی مورد استفاده در این پژوهش، مورد بحث و بررسی قرار گیرد.

۱. فرهنگ

واژه فرهنگ به دلیل پیچیدگیهای موجود در آن و تنوع موضوعیاش، درباره آن تعریف جامعی که کاملاً بیانگر بار معنایی و مفهومی این واژه باشد، بیان نشده است؛ از اینرو شخصیتهای زیادی که در این حوزه تحقیق و تفحّص نموده اند، هریک تعریفی از آن را ارائه داده اند.

فرهنگ در لغت به معنای دانش، حرفه، علم، فنون، هنر، آموختن، به کاربستن ادب، بزرگی، سنجیدگی، کتاب لغت، آموزش و پرورش، تربیت، آئین و رسوم و عقل کاربرد یافته است. (دهخدا، ۱۳۳۷ش، ۲۷،۲۲۳ش، ۴، ۲۵۵۷؛ معین، ۱۳۸۰ش، ۲، ۲۵۳۸؛ یهلوان، ۱۳۸۲ش، ۱۲–۱۵).

واژه «فرهنگ» که معادل (Culture) به زبان لاتینی است، برای اولین بار از قرن هجدهم میلادی وارد حوزة جامعه شناسی شده است، و ابتدا به معنای کشت و زرع، و در اصطلاح با تعاریف مختلفی کاربرد یافت (پورداوود، ۱۳۲۶ش، ۸۵ و ۸۶). بدین جهت گاهی به اختصار آن را تعلیم و تربیت، و گاهی نیز به تفصیل آن را به مجموعهٔ پیچیده ای از دانستنی ها، اعتقادات، هنرها، اخلاقیات، قوانین، عادات و هرگونه توانایی دیگری که انسان به عنوان عضوی از جامعه آن را به دست می آورد، معنا شده است. (جان احمدی، ۱۳۹۲ش، ۳۲). یکی از محققان، فرهنگ را چنین تعریف نموده است:

فرهنگ عبارت است از مجموعه دستاوردهای مادی و معنوی انسان که در سایة تلاش مشترک فکری و عملی در طول تاریخ حاصل شده است، و همچون میراثی برای نسلهای پسین باقی مانده، و هرنسل آن را کامل تر نموده، و به نسل بعدی سپرده است (همان، ۳۷). با این تعریف، مؤلفههای فرهنگ عبارتند از: فرهنگ معارف و علوم، اعتقادات، هنرها،

صنایع، اخلاق، قوانین، آداب و رسوم، عرف و سنّتهایی که محصول پیشرفت ذهن انسان و اختیاع انتیجه انتزاعی قوه تفکّر و ادراک آدمی بوده، و به عنوان حلقه پیوند انسان و اجتماع عمل می کند (عوضی، ۱۳۷۸ش، ۵). بر این اساس، فرهنگ به عنوان مبنای بسیاری از اندیشههای معنوی انسانها دانسته شده است که هرگونه سیر تحول فکری و تطوّر سیاسی _ اجتماعی را نزد جوامع مختلف، در بستر فرهنگی امکان پذیر می نماید. فرهنگی نیز منسوب به فرهنگ، عبارت است از اموری که به فرهنگ مربوط می شود، و ویژگی آنچه موضوع یا محور فعالیت آن فرهنگ باشد، اطلاق می گردد. (انوری، ۱۳۸۱ش، ۶، ۵۳۴۸).

۲. تهاجم

هجوم و تهاجم در لغت به یک معنا به کار رفته که عبارتند از حرکت کردن تند و معمولاً خشونت آمیز شخص، گروه، یا انبوهی از یک چیز، به سمتی معین، و حمله و یورش نیز آمده است. (فراهیدی، ۱۴۰۹ق، ۳، ۹۹۵ق، ۳، ۹۳۸۱ق، ۳، ۱۳۸۸ش، ۱۳۸۸ش، ۲۶۸).

٣. تهاجم فرهنگی

از واژه تهاجم فرهنگی تعریفهای گوناگونی ارائه شده است. به نظر میرسد تعریف مقام معظم رهبری تعریفی جامع از تهاجم فرهنگی باشد. ایشان می فرماید:

تهاجم فرهنگی این است که یک مجموعه سیاسی یا اقتصادی برای مقاصد سیاسی خود و برای اسیر کردن یک ملت، به بنیانهای فرهنگی آن ملت هجوم میبرد. چنین مجموعهای هم چیزهای تازهای را وارد آن کشور و آن ملت میکند، اما به زور؛ اما به قصد جایگزین کردن آنها با فرهنگ و باورهای ملی. این، اسمش تهاجم است (خامنهای، ۲۱/ ۲۵/).

ایشان گستره و عمق تهاجم فرهنگی غرب را به حدّی میداند که سایر ملتها در برابر آن خودشان را ضعیف میپندارند، و باورشان میشوند که در ضعف قرار دارند. به عبارتی استکبار جهانی و استعمار غربی چنان تبلیغات راه می اندازند که ملتهای دیگر قدرت و علم و دانش

آنان باور می کنند. چنان که معظم له در جایی دیگر می فرماید:

بی بندوباری و فساد هم یکی از شاخه های تهاجم فرهنگی است؛ اما تهاجم فرهنگی بزرگ تر این است که اینها در طول سالهای متمادی به مغز ایرانی و باور ایرانی تزریق کردند که تو نمی توانی؛ باید دنباله رو غرب و اروپا باشی. نمی گذارند خودمان را باور کنیم. الآن شما اگر در علوم انسانی، در علوم طبیعی، در فیزیک و در ریاضی و غیره یک نظریهی علمی داشته باشید، چنانچه برخلاف نظریات رایج و نوشته شده ی دنیا باشد، عده ای می ایستند و می گویند حرف شما در اقتصاد، مخالف با نظریهی فلانی است؛ حرف شما در روان شناسی، مخالف با نظریهی فلانی است؛ حرف شما در روان شناسی، مخالف با نظریهی فلانی است؛ حرف شما در روان شناسی،

براین اساس، تهاجم فرهنگی غرب به فرهنگهای دیگر دامنه ای بسیار وسیع و گسترده دارد. در این تحقیق به برخی از مصادیق تهاجم فرهنگی غرب که امروزه استعمارگران تأکید بیشتری بر آنها دارند، با اشاره به دیدگاه مقام معظم رهبری مورد بحث و بررسی قرار خواهد گرفت.

ابزارهای تهاجم فرهنگی غرب

غربی ها در هجوم فرهنگی خویش به سایر فرهنگها، مخصوصاً فرهنگ غنی اسلامی از ابزارهای متعدّدی استفاده می کنند که عبارتند از ماهواره، سایتهای اینترنتی، سی دی ها، فیلمها، مطبوعات، رادیو و تلویزیون، بازی های رایانه ای، مدلهای پوششی، کتابها، تغییر دروس، برداشتن آیات مربوط به جهاد و ظلمستیزی از کتابهای درسی، (حبیبی، ۱۳۸۶ش، ۱۹۱–۲۱۵).

ترویج مذاهب و فرقه های منحرف، (ر.ک: ضیایی پرور، ۱۳۸۳ش ، ۱۲۹-۱۲؛ کمالی پور، ۱۳۸۶ش، ۵۶). اسباب بازی کودکان و حتی تصویر لخت و عریان یک زن در روی کالاها. (طهماسبی، ۱۳۸۲ش، ص+ ۵۰-۱۳۷۴ش، س+ ۱۳۷۴ ش، س+ ۱۳۷۴ ش، ساس، ابزار هجوم فرهنگی غرب بسیار وسیع است و شامل تمام برنامه های سخت افزاری و نرم افزاری که در تغییر و دگرگونی فرهنگ اسلامی مؤثر باشد، می گردد که در ذیل به برخی از آنها می پردازیم:

۱. ایدئولوژی (دین) زدایی

امروزه بزرگترین قدرتی که در برابر استکبار جهانی به سرکردگی آمریکای جنایت کار به مقابله برخاسته و توانسته در موارد متعدد راهبرد آنان را در هجمه های فرهنگی و سیاسی- نظامی با شکست مواجه کند، و آنها را در رسیدن به اهدافشان ناکام گذارد، قدرت معنوی شیعه است. به همین جهت، استکبار جهانی و استعمارگران غربی از طریق ناتوی فرهنگی تهاجم بسیار وسیعی را متوجه ایدئولوژی دینی و جامعه اسلامی، بهویژه کشور شیعی ایران کرده است. یکی از فعالیتهای هجوم فرهنگی دنیای غرب علیه دیگر جوامع و بهویژه جمهوری اسلامی ایران تضعیف عقاید و باورهای دینی مردم، و به اصطلاح ایدئولوژی زدایی است. آنان تلاش میکنند از طریق برنامههای ماهوارهای و شبکههای مجازی دینداری را در میان جامعه و بهویژه جوانان کمرنگ نمایند. آنان برای رسیدن به این هدف از شیوههای مختلفی مانند اشاعه فساد، ابتذال و بیبندباری استفاده میکنند. (خامنهای، ۲۲/ ۴/۱/۱۳۷۷ش؛ معاونت سیاسی نمایندگی ولی فقیه در قرارگاه ثارالله، ۱۳۷۷ش، ۸۳). انکار مرجعیت دینی برای اداره جامعه، انکار تقلید از مجتهد جامع الشرایط، تبلیغ تضاد بین دین و توسعه، زیر سؤال بردن اصالت آموزههای دینی و مذهبی مانند نماز و روزه، خمس و جهاد، و نیز سوق دادن جامعه به سمت صوفی گری و عرفان تخدیری، ایجاد شبهه در خاتمیت پیامبر ﷺ و مهدویت امام زمان ﷺ از برنامههای هجوم فرهنگی غرب به ایجاد شبهه در خاتمیت پیامبر ﷺ و مهدویت امام زمان ﷺ از برنامههای هجوم فرهنگی غرب به ایجاد شبهه در خاتمیت پیامبر شاهرودی، علی، ۱۳۸۹ش، ۹۶–۹۷).

مقام معظم رهبری شهر، به عنوان یک اسلام شناس متفکر، فقیه فرزانه و سیاست مدار آزاداندیش معاصر در این مورد می فرماید:

«چند تا فیلسوف نمای غربی عنوان «ایدئولوژی زدائی» را مطرح کردند. می بینید گاهی در بعضی از این مقالات روشنفکری، عنوان «ایدئولوژی زدائی» مطرح میشود: آقا جامعه را با ایدئولوژی نمی شود اداره کرد. چند تا فیلسوف یا فیلسوف نمای غربی این را گفته اند؛ یک عده ای هم اینجا طوطی وار، بدون اینکه عمق این حرف را درک کنند، بدون اینکه ابعاد این حرف را بفهمند چیست، همان را تکرار کردند، باز هم تکرار میکنند». (خامنه ای ۱۳۹۱/۰۷).

این در حالی است هیچ جامعهای بدون باور، مکتب و ایدئولوژی رشد نخواهند کرد. هر تمدنی که در دنیا به وجود آمده است در حقیقت بر اساس یک مکتب و ایدئولوژی بوده است، ولی غربی ها تلاش می کنند جامعه اسلامی را از عقاید و باورهایشان تهی، و از ایدئولوژی ای

که دارند جدا کنند.

۲. نفي جهاد

جهاد در دین اسلام یک امر مقدس و یکی از استوانههای دین اسلام در کنار نماز، روزه و زکات به حساب می آید. (ابن حیون، ۱۳۸۵ق، ۱، ۲؛ ابن بابویه، ۱۳۶۲ش، ۲، ۴۴۷). بعد از آنکه متفکران و سیاستمداران غربی، شیعه را دارای دوبال سرخ و سبز معرفی کردند و معتقد شدند که شیعه بر دوبال سرخ یعنی نهضت عاشورا و الگوگیری از آن؛ و بال سبز یعنی انتظار و باور به نهضت جهانی حضرت مهدی پرواز می کند؛ استکبار جهانی و جهان غرب با تأسیس ناتوی فرهنگی بعد از ناتوی نظامی، و از طریق به اصطلاح جنگ نرم در صدد تنقیص و ناکارآمدی این دو بال برآمده و تبلیغات زهرآگینی را علیه این دو آموزه ارزشی شروع نمودند. آنها جهاد را که الهام گرفته از نهضت حسینی پالی است مورد حمله و هجمه قرار داده، و آن را با موضوع تروریسم تحریف، و آنرا به جهانیان القاء می کنند. (شهبازیان، ۱۳۸۶، ص۱۴). ناتوی فرهنگی، برای اینکه باور مسلمانان، به ویژه شیعیان را نسبت به جهاد و ظلم ستیزی که به عنوان یکی از فروع دین مورد تأکید قرار گرفته، و همواره بستر مناسبی برای تقویت روح مبارزه علیه ظلم و انقلابی گری در میان شیعه بوده است، مورد هجمه قرار داده و اسلام را دین شمشیر و خشونت معرفی می کند در میان شیعه بوده است، مورد هجمه قرار داده و اسلام را دین شمشیر و خشونت معرفی می کند (وات، ۱۳۷۳، ۱۳۹۰) مقام معظم رهبری در این زمینه می فرماید:

جهاد اسلام در واقع کمک به ملّتهایی است که پشت پرده ی سیاستهای استعماری و استکباری و استبدادی قرار داده شدهاند که نور اسلام به اینها نرسد؛ نور هدایت به اینها نرسد. جهاد برای دریدن این پردهها و این حجابها است؛ جهاد اسلامی این است (خامنهای، ۱۳۹۳/۰۹/۰۶).

بدین ترتیب، از شاخصه های مهم تهاجم فرهنگی استعمارگران غرب، علیه دیگر فرهنگ ها تضعیف فرهنگ جهاد و روحیه انقلابی جوانان مسلمان است؛ چرا که وقتی فرهنگ جهاد و روحیه انقلابی از میان ملت ها برداشته شد، استکبار جهانی و استعمارگران غربی به هدف خویش نزدیک تر خواهد شد.

۳. بیحجابی

یکی از برنامههای استکبار جهانی و استعمار غربی در تهاجم فرهنگی بر سایر فرهنگها که در قالب ناتو و تهاجم فرهنگی انجام می شود، ترویج بی حجابی در جامعه اسلامی است. متأسفانه برخی فرقههای ضاله و منحرف داخلی نیز برای عملیاتی کردن این نوع تهاجم فرهنگی غرب به کمک شان شتافتند. نخستین کسی که به کمک تهاجم فرهنگی غرب در بی حجابی بانوان مسلمان شتافت، قرةالعین یکی از سران بابیه بود. وی در گردهمایی که در دشت بدشت برگزار گردید، بدون حجاب در میان جمعیت حاضر شده بر خلاف آداب و رسوم رایج و بر خلاف دستور اسلام با صورت باز و سر برهنه به سخنرانی پرداخت (واحد، ۱۳۶۳ش، ۱۳ (. برخی از محققان معتقد است ایشان حجاب اسلامی را باعث عقب ماندگی مىدانست به همين جهت نه تنهاخود حجاب را برداشت بلكه پيروان فرقه بابيه را نيز به بي حجابي دعوت مي كرد. (مدني بجستاني، ١٣٧٤ش،٥٨). هرچند خود قرةالعين توسط سردار سیاه ناصرالدین شاه در باغ ایلخانی اعدام گردید، (واحد،۱۳۶۳ش، ۳۸). ولی اندیشه بی حجابی زنان مسلمان یکی از برنامههای استعمارگران در تهاجم فرهنگی و جزء اهداف ناتوی فرهنگی گردید. به همین جهت، انجمن های فراماسونری، غربگرایان و روشنفکران در کشورهای اسلامی در صدد بیاده کردن سیاستهای ضد دینی ناتوی فرهنگی برآمدند. حاکمان اسلامی؛ مانند اسماعیل پاشاه مصری، مصطفی کمال پاشا (آتاترک) در ترکیه، (راوندی، ۱۳۸۲ش، ۳، ۶۴۸). امان الله خان در افغانستان (مدنی بجستانی، ۱۳۷۴ش، ۸-۷۷). و رضان خان در ایران دست به تغییرات وسیعی در عرصه فرهنگ زدند و به اجرای سیاست استعماری و برنامههای ناتوی فرهنگی در تهاجم فرهنگی، از جمله در راستای رفع حجاب از زنان مسلمان تلاش كردند. از جمله القائات كشورهاي مستكبر و مستعمر به ويژه بعد از تشکیل سازمان ناتوی فرهنگی در راستای بی حجاب کردن زنان مسلمان تبلیغ مغایرت حجاب با آزادی انسان است. آنان از کلمه زیبای آزادی استفاده نامطلوب کرده، و تلاش می کنند به مسلمانان تلقین نمایند که حجاب باعث سلب آزادی زن است. از طرف دیگر شبهه ایجاد می کنند که چرا مردان حجاب ندارند مگر بین زن و مرد تفاوت وجود دارد؟ چنان که ایراد دیگر ناتوی فرهنگی در مورد حجاب این است که حجاب را مانع کار و تلاش زن می دانند و در واقع مانع وارد شدن نیمی از جامعه به صحنه فعالیت و تلاش است، چنان که حجاب را مانع تحصیل نیز قلمداد می کنند (مدنی بجستانی، ۱۳۷۴ش، ۲۸۴-۲۸۹). مقام معظم رهبری در این زمینه می فرماید:

(رضاخان) لباس یک ملت را عوض کردند. چادر زنان را برداشتند. گفتند: «با چادر نمی شود که یک زن، عالم و دانشمند شود و در فعالیت اجتماعی شرکت کند (خامنه ای، ۱۳۷۱/۵/۲۱).

چنان که فرقه بهائیت که ساخته و پرداخته استعمار غرب است، به بی حجابی معتقد است و آن را تبلیغ می کند. فرقه ضاله بهائیت علاوه بر اینکه حجاب اسلامی را رعایت نمی کنند و به آن اعتقاد ندارند، حجاب را مانع پیشرفت در کسب علم و دانش می دانند و معتقدند بی حجابی هموار کننده راه تعلیم و تعلم است. فاضل مازندرانی، ۱۲۲ بدیع ، ۳۴۱).

به همین جهت استعمار انگلیس به یکی از جاسوسان خویش در کشورهای اسلامی به ترویج بی حجابی دستور داده است. در آن دستور آمده است: در مسئله بی حجابی زنان بایلد فوق العاده کوشش نماییم تا زنان مسلمان به بی حجابی و رها کردن چادر که نماد حجاب اسلامی است روی آورند. پس از آن که زن مسلمان حجاب اسلامی را کنار گذاشت و حجاب آنان با تبلیغات وسیع ما از بین رفت، وظیفه مأموران ما است که جوانان را به معاشقه و هوسبازی و روابط نا مشروع با زنان تشویق کنیم تا بدین وسیله فساد در جامعه اسلامی گسترش پیدا نموده ما به هدف خویش برسیم. (مستر همفر، بی تا ، ۸۴؛ دفتر پژوهشهای موسسه کیهان، ۱۳۸۹ش،۱۵۱). فرقه ضاله بهائیت هرچند به حجاب اعتقاد نداشتند ولی در ایران به خاطر حفظ ظاهر و فریب دادن مردم پوشش اسلامی را حفظ می کردند. (موسی خاطر حفظ ظاهر و فریب دادن مردم پوشش اسلامی را حفظ می کردند. (موسی رضا خان در ایران عملی گردید. وی کانون و انجمنهای را ایجاد نمود که محل مناسب برای رضا خان در ایران عملی گردید. وی کانون و انجمنهای را ایجاد نمود که محل مناسب برای تبلیغ بی حجابی بود. بدین ترتیب در سال ۱۳۱۴ه.ش، کانون بانوان تحت ریاست شمس پهلوی در تهران شروع به فعالیت کرد. هدف ای تأسیس این کانون مبارزه با حجاب و ترویج پهروی در تهران شروع به فعالیت کرد. هدف ای تأسیس این کانون مبارزه با حجاب و ترویج پهروی به ود (بامداد، ۱۳۴۷ش، ۱، ۸۹). بعد از مدتی ریاست این کانون را صدیقه دولت بی حجابی بود (بامداد، ۱۳۴۷ش، ۱، ۸۹). بعد از مدتی ریاست این کانون را صدیقه دولت

آبادی یکی بهائیان دلباخته غرب به عهده گرفت. وی از جمله پیشگامان مبارزه با حجاب و ترویج بی حجابی در ایران بود (صلاح، ۱۳۸۴ش، ۱۲۷)؛ زیرا ایشان از حمله زنانی است که چند سال قبل از کشف رسمی حجاب، بی حجاب از خانه خارج می شد و در محافل مردان شرکت می کرد. (جواهرکلام، ۱۳۳۸ش، ۴۲-۴۰). چنان که برخی آگاهان معتقد است ماجرای سر چوب زدن روسری در میدان انقلاب، توسط چند زن، ظاهری دارد و باطنی. باطن این سناریو، به حزب انگلیسی-صهیونیستی بهائیت باز می گردد.

بنابراین، استعمار غرب، برای به ثمر رساندن اهداف خویش از مهرههای داخلی نیز استفاده کرده تلاش می کنند قبح بی حجابی را از بین ببرد و جامعه را به سمت اباحه گری و بی حجابی سوق دهد. یکی از راههای نفوذ تهاجم غربی ادعا و تبلیغ تساوی حقوق زن و مرد است. چنان که مقام معظم رهبری شد به این مهم اشاره کرده است:

بر خلاف جنجالی که دنیای غرب روی مسأله حجاب به عنوان ناقض حقوق و آزادی زن میکند؛ مسأله حجاب به حقوق و آزادی زن هیچ ارتباطی ندارد. حجاب، امری واجب برای زن و مرد است که هر یک باید به نحوی این محدودیت را رعایت کنند، زیرا با شکسته شدن حجاب، همان بلایی بر سر زن خواهد آمد که امروز در محیطهای غربی، با سوء استفاده از زن، شاهد آن هستیم» (خامنهای، ۱۳۷۴/۰۷/۲۲).

براین اساس، از محورهای مهم هجوم فرهنگی غرب بر سایر فرهنگها، مبارزه با حجاب اسلامی زنان مسلمان است. مستکبران و استعمارگران غرب از شیوههای مختلف برای رفع حجاب استفاده می کنند تا این واجب شرعی را از میان بردارد و فرهنگ برهنگی خودشان را جایگزین نماید.

۴. آزادی جنسی

یکی از مهم ترین اهداف تهاجم فرهنگی غرب بر سایر فرهنگها به ویژه جهان اسلام و جمهوری اسلامی ایران، تغییر سبک زندگی جامعه اسلامی، تخدیر فرهنگ آنان و جایگزینی فرهنگ غرب است. استکبار جهانی و استعمار غربی در قالب سازمانی به نام ناتوی فرهنگی که بعد از ناکار آمدی ناتوی نظامی به وجود آمده است، تلاش می کنند سبک زندگی اسلامی

را در جوامع اسلامی تغییر داده، و فرهنگ غربی را میان مسلمانان ترویج نمایند. در این فرهنگ صادراتی فقط به لذایذ مادّی و ارضای امیال جنسی بسنده می شود، و انسان را به سوی لذتهای جنسی و حیوانی بی حدّ و مرز سوق می دهند، و از لذّات معنوی دور نگاه می دارند که یکی از ابزار و عوامل تهاجم فرهنگی غرب برای تخدیر فرهنگهای جوامع دیگر، استفاده از آزادی جنسی است. آنان که از ویژگی های سنی، عاطفی و روانی نوجوانان شناخت کافی دارند، از غریزه جنسی افراد، به ویژه جوانان در جهت تحقق اهداف خویش استفاده می کنند. استعمار غرب سال ها است تلاش می کنند آزادی جنسی را میان جوامع اسلامی ترویج کرده، زنان مسلمان از هویت اسلامی شان دور نمایند. آنان در مورد آزادی جنسی در میان مسلمانان تلاش زیاد کرده اند تا مرزهای دو جنس را به طور کلی از بین ببرند. آنها آزادی جنسی را در عمل، در زبان، در تبلیغات، حتّی در فلسفه نیز ترویج کردند. مقام معظم رهبری در این مورد می فرماید:

در غرب، ارتباط بی بندوبار زن و مرد، یک کار رایج است و عدم حجاب و واسطه و فاصله یی بین زن و مرد در معاشرتها، یک کار معمولی است ... آزادی جنسی در جوامع غربی حاکم است. این، در آنجا یک فرهنگ است. در فرهنگ غربی، آزادی شهوات جنسی، یک امر مباح و مجاز و بی قیدوشرط است... غرب، این فرهنگ و این خصلت و خو و عادت را به تمام کشورهای دیگر هم صادر کرد (۱۰/،۱، ۱۳۶۹).

براین اساس، یکی از شیوههای تهاجم فرهنگی غرب که توسط ناتوی فرهنگی انجام می شود، تبلیغ و صدور آزادی جنسی در جوامع اسلامی است. آنان برای رسیدن به این هدف، راههای مختلف را از ساخت فیلم گرفته تا ساخت اسباب بازی برای کودکان پیمودند. ناتوی فرهنگی برای رسیدن به این هدف از زنان استفاده ابزاری نموده، و زن را به مثابه یک کالا عرضه می کنند. آنان برای فروش یک کالا پیکر لُخت و عریان یک زن را به نمایش می گذارند و آن کالا را به جهان اسلام عرضه می نمایند تا از این طریق آزادی جنسی را میان جوانان مسلمان ترویج کنند. (همو، ۱۲،۱۰/۱۱/۱۸۶۱ش). مقام معظم رهبری به با بصیرت و تیزبینی کمنظیری که دارد خطر تهاجم فرهنگی غرب را به خوبی درک نموده و معتقد است سالهای متمادی غربی ها از تمام امکانات شان برای هویّت زدایی از زن مسلمان تلاش کرده اند. ایشان در این

زمینه فرموده است:

صد سال است که فرهنگ غربی به پشتوانهی پول و زور و سلاح و دیپلماسی، سعی می کند فرهنگ غربی را و اسلوب زندگی غربی را بر جوامع اسلامی و در میان زنان تحمیل کند. صد سال تلاش شده است برای اینکه زن مسلمان را از هویت خود بیگانه کنند. تمام عوامل اثرگذاری و قدرت به کار رفته است: پول، تبلیغات، اسلحه، فریبندههای گوناگون مادی، استفادهی از غرائز طبیعی جنسی انسان؛ همهی اینها را استخدام کردهاند برای اینکه زن مسلمان را از هویت اسلامی خود دور کنند». (همو، ۲۱/ ۴/ ۱۳۹۱ش).

ایشان در جایی دیگر خطر گسترش شهوات جنسی در میان مسلمانان توسط غرب را بسیار جدی تلقی کرده و به مسلمانان گوشزد کرده است که تهاجم فرهنگی غرب بسیار خطرناک تر از تهاجم نظامی و حمله با توپ و تفنگ است. ایشان درباره خطر آزادی جنسی که از مهمترین ابزارهای تهاجم فرهنگی غرب نیز به حساب می آید، و توسط استکبار جهانی، و استعمارگران غرب و ناتوی فرهنگی در جوامع اسلامی تبلیغ می شود، فرموده است:

«یکی از مسئولان یک مرکز مهم سیاسی در امریکا گفته به جای انداختن بمب، دامنهای کوتاه برایشان بفرستید! ... اگر برای کشوری شهوات جنسی و آمیزش بیرویهی زن و مرد و دختر و پسر را ترویج کردند و جوان را به راههایی کشاندند که غریزهی او هم به طور طبیعی متمایل به آن است، دیگر احتیاج به استفاده ی از توپ و تفنگ علیه یک ملت نیست. فساد، یک ملت را به خودی خود ضایع و باطل می کند و آینده ی او را تباه می سازد (همو، ۱۳۸۸ /۱۷/۱).

از دیگر مصادیق تهاجم فرهنگی غرب در راستای آزادی جنسی همباشی سفید است. این نوع تهاجم فرهنگی ازبرنامههای مستمر استکبار جهانی و استعمارگران غربی در سایه ناتوی فرهنگی است که در مبارزه با برنامههای حیات بخش اسلام، به ویژه برای کشور ایران اسلامی ترسیم شده است. همباشی سفید به معنای همخانه بودن و زندگی مشترک در یک خانه، بدون ازدواج شرعی و رسمی و بدون پذیرش مسئولیت در خانواده است. براین اساس، همباشی سفید از مصادیق آزادی جنسی به حساب می آید که توسط غربی ها و در زیر چتر ناتوی فرهنگی در جامعه اسلامی تبلیغ می شود. این نوع سبک زندگی در غرب سابقهای دیرینه دارد و در برخی فیلمهای سینمایی و مجلات هم به نوعی از آن تبلیغ می کنند. متأسفانه این نوع همزیستی سیاه در جهان اسلام نیز به منصه ظهور رسیده است، و در ایران اسلامی نیز کم و

بیش به چشم می خورد. حتی گاهی برای هم خانه شدن با جنس مخالف در فضای مجازی نیز آگهی می دهند.

در باره عوامل و علل هم باشی سفید در ایران ممکن است سخنانی گفته شود، ولی به نظر می رسد یکی از مهم ترین علت این نوع همزیستی که با فرهنگ اسلامی و شیعی و سبک زندگی اسلامی سازگاری ندارد؛ ارتباطات جهانی و فعالیتهای ناتوی فرهنگی است. امروزه جوانان با در اختیار داشتن رسانههای جمعی و دسترسی به فضای مجازی، متأسفانه باعث شده از رسانههای غربی به ویژه سریالهای ترکیهای و سریالها و فیلمهای فارسی در غرب الگوبرداری نمایند. تماشای این نوع برنامهها کم کم قبح این نوع همزیستی را از بین می برد، و سبک زندگی اسلامی را تغییر می دهد.

متاسفانه دشمنان ایران اسلامی با بهرهگیری از ظرفیتهای رسانهای خود از جمله فضای مجازی و شبکههای ماهوارهای من و تو و GEM TV اقدام به ترویج این بیماری اخلاقی و فرهنگی (همباشی سفید) در سطح جامعه ما کردهاند».

چنان که سایت «خود نویس» که از جمله سایتهای معاندان جمهوری اسلامی است، جوانان ایرانی را به همباشی سفید تشویق می کند. او ازدواج سفید یا همباشی سفید را در غرب یک امر معقول و جاافتاده دانسته، و در ایران نیز با توجه به وضعیت معیشتی، اقتصادی و سخت شدن شرایط ازدواج رسمی (بر اساس نظر مغرضانه خودش) به نوعی همباشی سفید را تبلیغ می کند. مقام معظم رهبری شد در مورد همباشی سفید و نقش غربی ها در ترویج آن در بین جوامع می فرماید:

دشمن بشریّت یعنی جریان سرمایهداری بین المللی و صهیونیسم تقریباً از حدود صد سال پیش تصمیم گرفتند که خانواده را در بین بشر از بین ببرند ... دارند تلاش میکنند. این ازدواجهای سخت، این ازدواجهای دیر، این فرزندآوری کم، این به تعبیر غلط زشتشان «ازدواجهای سفید» - که سیاهترین نوع زندگی مزدوج است - همه ی اینها به خاطر این است که خانواده از بین برود. رواج شهوات، از بین رفتن حیا و عفّت، امروز جزو برنامههای دشمن است» (خامنهای، ۱۲/۱۷، ۱۳۹۷ش).

بنابراین، آزادی جنسی یکی از حربههای تهاجم فرهنگی غرب در جامعه اسلامی است.

آنان به شیوه های مختلف تلاش می کنند فرهنگ بی بندو باری اخلاقی و فرهنگ منحط برهنگی خودشان را در جامعه اسلامی ترویج نمایند، و گوهر حیا و عفّت را از میان زنان مسلمانان بربایند. مقام معظم رهبری شن نسبت به این نوع تهاجم فرهنگی غرب حساسیّت نشان داده، و آن را خطر بسیار بزرگ تلقی کرده است.

۵. حلت موسیقی

امروزه به دلیل آمیخته بودن موضوع فرهنگ و موسیقی می توان گفت برخی از تبادلات فرهنگی با استفاده از انواع موسیقی صورت می گیرد. هر چند موسیقی پیشینهای دیرینه دارد، ولی امروزه به خاطر آمیختگی فرهنگ و هنر می توان تأثیر و تأثر موسیقی را به صورت جدی تری مورد مطالعه قرار داد. یکی از برنامههای مستمر ناتوی فرهنگی در جهان اسلام اعزام تورهای موسیقی به جوامع و کشورهای مسلمان است. چنانکه یکی از محققان معتقد است که شرکتهای بزرگ موسیقی های جدید غربی از نیمه دوم قرن بیستم با توسعه طلبی کشورهای غربی به دنبال جذب بازار جهانی هستند، مانند برگزاری و اعزام تورهای موسیقی آمریکا که در بیش از ۴۰ کشور جهان برنامه و کلاس ها و کارگاههای آموزشی اجرا کرده است. (نادری و سلماسی، ۱۳۹۴ش،۱۱۶). ایشان معتقد است که هم اکنون موسیقی یکی از راههای نفوذ دشمن و ابزاری برای استحاله فرهنگی به حساب می آید که در کشورهایی مانند ایران به خاطر کمبود سرگرمی برای جوانان به طور فزایندهای خود را نمایان میسازد. (همو،۱۱۷). امروزه موسیقی در دسترس ترین هنر تلقی می شود که به ندرت جوانی را در جوامع شهری می توان یافت که روزانه کم یا زیاد به موسیقی گوش ندهد. برخی معتقد است مهمترین عامل ورود شیطان پرستی به ایران نیز رواج میل جوانان و نوجوانان به موسیقیهای تند و خشن متالیکا است. (سازمان عقیدتی سیاسی ناجا معاونت سیاسی، ۱۳۹۰ش،۱۹۳). چنانکه در مورد موسیقی هوی متال گفته شده است دو اثر مخرب دارد: اول بی نظمی و هرج و مرج، دوم: لجام گسختگی جنسی؛ چرا که متأسفانه این نوع موسیقی ها مشکلات زندگی را توصیف میکنند، ولی راه حلی برای آن ارائه نمی دهند. (نادری، ۱۳۹۴ش، ۱۲۰). مقام معظم رهبری در مورد

خطر نفوذ موسیقی غربی می فرماید:

جوان امروز، چه خواننده ی رادیو و تلویزیون – که متأسفانه آنجا از این جهت وضع خوبی هم ندارد – چه خواننده ی جلسه ی مداحی، ناگهان بیاید آهنگهای اروپائی را – آن هم به شکل غلط و نابلد بنا کند خواندن؛ سبکهائی که فرض کنید حالا فلان خواننده ی غربی یا مقلد غربِ آن غربی یکوقتی خوانده، ما این را از او یاد بگیریم و بنا کنیم خواندن! ... آن هم غلط – آهنگ غربی یا آهنگ مجالس لهو را در مجلس ایمان و در مجلس معنویت تکرار کند، این درست نیست؛ این غلط است. نوآوری، درست؛ اما نه این جور. این مربوط به آهنگ است (خامنه ای، ۱۳۸۴/۰۴).

بدین ترتیب، یکی از مصادیق هجوم فرهنگی غرب بر سایر فرهنگها، استفاده از ابزار و هنر موسیقی است؛ زیرا موسیقی جوان پسند و باب میل جوانها است. غربیها به این نکته توجه نموده و موسیقی های مبتذل خویش را عرضه بازار اسلامی و جوانان مسلمان کرده است تا از این رهگذر به اهداف شومشان نائل آیند.

۶. جدایی دین از سیاست

یکی از برنامههای اسلام، عدم جدایی دین از سیاست است. پیامبرأعظم ، امام علی و امام حسن هر یک حکومت تشکیل دادند، و اداره و زمام جامعه را به دست گرفتند. ناتوی فرهنگی برای تضعیف باورهای جوامع اسلامی به نیرنگی تمسک کرده، و مسأله جدایی دین از سیاست را مطرح نمودند. تبلیغ ناتوی فرهنگی در راستای جدایی دین از سیاست به حدّی قوی و مؤثر بود که مسلمانان باور کردند دین واقعاً ربطی به سیاست ندارد؛ پس دینداران به مسجد و عبادتگاهها رفته و به دینداری خویش برسند، و سیاسیون نیز کارهای سیاسی شان را انجام دهند. بدین جهت، قبل از پیروزی انقلاب اسلامی ایران به رهبری امام خمینی ، عالمان دینی و متدینان جامعه از سیاست دوری می کردند، و آن را عیب می دانستند. چنان که حضرت امام تدر این زمینه فرموده است:

«فلان آخوند را وقتی عیبش را میگیرند میگویند: آخوند سیاسی است». (خمینی، ۱۳۸۹ش، ۳، ۲۲۷).

چنان که در جایی دیگر ایشان در این زمینه فرموده است:

مسئله جدا بودن دین از سیاست، مسئلهای است که با کمال تزویر و خدعه طرح کردند، حتی بر ما هم مشتبه کردند! حتی کلمه «آخوند سیاسی» یک کلمه فحش است در محیط ما! فلان آخوندِ سیاسی است! در صورتی که آقایان خواندند در دعاهای معتبر (ساسّةُ الْعِباد» (همو،۴۱،۶).

بنابراین، در دین مقدس اسلام هیچ وقت دین از سیاست جدا نبوده است، اما استعمارگران برای پیشبرد مقاصد شومشان همواره آن را به جوامع اسلامی تلقین و دیکته مینمایند. مقام معظم رهبری در مورد تهاجم فرهنگی غربی ها در باب جدایی دین از سیاست می فرماید:

کسانی در طول سالهای متمادی تلاش کردند، امروز هم تلاش میکنند که در اسلام معنویّت را از مسائل زندگی و مسائل ادارهی امور جوامع جدا کنند؛ [یعنی] «جدایی دین از سیاست» سالهای متمادی -شاید بشود گفت دهها سال، صد سال یا بیشتر-دشمنان اسلام و نادانهایی که از اسلام چیزی نمیدانستند، روی این کار کردند (خامنه ای ۱۳۹۷/۰۴/۲۵)

سیاست کثیف و استعماری جدایی دین از سیاست که توسط استعمار غرب و استکبار جهانی به خورد مردم مسلمان داده شده بود، چنان در میان جامعه اسلامی نفوذ کرده، و به اصطلاح جا افتاده بود که بسیاری از عالمان دینی نیز به آن باور و اعتقاد پیدا کرده بودند. از اینرو یکی از کارهای سخت حضرت امام شخص قبولاندن آموزه اصیل اسلامی «سیاست ما عین دیانت ما و دیانت ما عین سیاست ما است»، آنهم نه برای عوام الناس، بلکه برای عالمان دینی و متدینان جامعه بود. مقام معظم رهبری شه در این زمینه می فرماید:

یک سنگر دیگر از سنگرهای دشمن، جدایی دین از سیاست بود. به همه باورانده بودند که دین باید در محیط سیاست، در محیط زندگی و در نظام اجتماعی دخالت نکند؛ این را باورانده بودند. حالا آنهایی که با دین سروکار نداشتند که به جای خود، حتّی متدیّنین و حتّی بعضی از علمای دین باور نمی کردند که اسلام بتواند در مسائل سیاسی دخالت کند؛ این در حالی است که اصل تولّد اسلام در اوّل، با رویکرد سیاسی بود (همو،۱۰۱/۱۳۹۵ش).

بنابراین، یکی از مصادیق مهم هجوم فرهنگی غربی ها بر سایر فرهنگها، تبلیغ جدایی دین از سیاست است. کشورهای مستکبِر و مستعمِر، برای نفوذ و سلطه خویش بر سایر ملتها از راههای مختلف وارد شدند، یکی از آن راهها تبلیغ و تلقین جدایی دین از سیاست است. آنان

تلاش کردند این باور را بر مسلمانان متدیّن بقبولانند که دین ربطی به سیاست ندارد، بلکه دین داران به مسجد رفته و به مسائل دینی و عبادی خویش برسند، و سیاست را به اهلش واگذار نمایند.

نتيجه

بعد از شکست هجوم نظامی غرب در کشورهای اسلامی در جهت به استعمار درآوردن آنان، با استکبار جهانی و استعمار غربی، برای ایجاد سلطه بر دیگر ملتها و در بند کشیدن آنان، با رویکرد فرهنگی وارد شدند. حتی برای رسیدن به این هدف سازمانی را به نام سازمان «ناتوی فرهنگی» تأسیس کردند که بعد از ناتوی نظامی و در راستای اهداف آن به وجود آمده است. این بار کشورهای استعمارگر از طریق جنگ نرم و با رویکرد فرهنگی وارد مبارزه علیه مسلمانان به ویژه جمهوری اسلامی ایران شدند. آنان در این راه از ابزارهای فرهنگی مانند سینما، فیلم، کتاب، مجلات، ماهواره، فضای مجازی، و حتی اسباب بازی کودکان برای تخدیر و استحاله فرهنگ اسلامی در جوامع مسلمان استفاده می کنند تا از طریق ابتذال و بی بندو باری را در میان جوانان مسلمان و شیعه ترویج می کنند.

از جمله اهداف تهاجم فرهنگی غرب بر سایر فرهنگها، ایدنولوژی (دین) زدایی است که از طریق ایجاد شبهه، اذهان و باورهای جوانان و نوجوانان مسلمان را خدشهدار می کند. همچنین آنان جهاد را که یکی از استوانههای دین اسلام است را مورد حمله و هجوم قرار داده، آن را تروریستپرور برمیشمارند. آزادی جنسی و اباحه گری نیز از دیگر محورهای تبلیغات غرب در راستای تهاجم فرهنگی به حساب می آید. چنان که در کشورهای اسلامی تورهای موسیقی و کلاسها و آموزشگاههای موسیقی که مورد استقبال جوانان است، از دیگر برنامههای غرب در جوامع اسلامی است. از دیگر مصادیق تهاجم فرهنگی غرب بر سایر فرهنگها تبلیغ جدایی دین از سیاست است که قبل از پیروزی انقلاب اسلامی حتی میان علما و متدینین جامعه نیز سرایت کرده بود و به برکت انقلاب این توطئه خطرناک خنثی گردید. غربی ها در صدد این است که از شیوههای مختلف، فرهنگ منحط غربی را به جای فرهنگ غربی ها در صدد این است که از شیوههای مختلف، فرهنگ منحط غربی را به جای فرهنگ

غنی اسلامی جایگزین نمایند.

كتابنامه

ابن بابویه، محمد بن علی، الخصال، قم، چاپ: اول، ۱۳۶۲ش.

ابن حيون، نعمان بن محمد مغربي، دعائم الإسلام - قم، چاپ: دوم، ١٣٨٥ق.

انوری، حسن، فرهنگ سخن، تهران، انتشارات سخن، ۱۳۸۱ش.

بامداد، بدرالملوک. زن ایرانی از انقلاب مشروطیت تا انقلاب سفید، تهران، ابنسینا، ۱۳۴۷ش. بستانی، فؤاد افرام، فرهنگ ابجدی - تهران، چاپ: دوم، ۱۳۷۵ش.

پورداوود، ابراهیم، فرهنگ ایران باستان، تهران، ۱۳۲۶ش.

پهلوان، چنگيز، فرهنگ شناسي، قطره، چاپ دوم، تهران، ١٣٨٢ش.

جان احمدی، فاطمه، تاریخ فرهنگ و تمدن اسلامی، قم، دفترنشر معارف، چاپ شانزدهم، ۱۳۹۲ش. جواهرکلام، شمس الملوک، زنان نامی اسلام و ایران، تهران، بینا، ۱۳۳۸ش.

حبیبی، حمید، ناتوی فرهنگی، فصلنامه دین و سیاست، سال چهارم، شماره ۱۱و۱۲، تابستان ۱۳۸۶ش. خامنهای، سید علی، بیانات در دیدار جمعی از رؤسای دانشگاهها، ۱۷/۱۰/۱۳۸۳.

خامنهای، سید علی ،۱۳۷۱، /۲۱/۰۵ بیانات در دیدار جمعی از کارگزاران فرهنگی.

_____ بیانات در دیدار اعضای مجمع عالی بسیج مستضعفین، ۱۳۹۳/۰۹/۰۶

_____، بیانات در دیدار جوانان استان خراسان شمالی، مصلی امام خمینی هم بجنورد، ۲۳/ ۱۳۹۸.

_____، بیانات در دیدار شرکت کنندگان در اجلاس جهانی «زنان و بیداری اسلامی»، ۲۱/۰۴/۱۳۹۱.

.... بیانات در دیدار دانشجویان و اساتید دانشگاههای استان همدان، ۱۷، /۰۴/ ۱۳۸۳ش.

_____ بیانات در دیدار وزیر، معاونین و رؤسای مناطق آموزش و پرورش سراسر کشور، ۱۲۵/۰۵/۱

ـــــ خطبههای نماز جمعهی تهران، ۱۰۱، ۱، ۱۳۶۹.

_____ بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی، ۱۱/۱۰/ ۱۳۹۵ش.

_____، بیانات در دیدار کارگزاران حج، ۲۵/ ۰۴/ ۱۳۹۷ش.

بیانات در دیدار مداحان اهلبیت یا به مناسبت میلاد حضرت فاطمهی زهرای، ۱۲/۱۴ ش.

_____ بیانات در دیدار مداحان اهل بیت ﷺ، به مناسبت میلاد حضرت فاطمهی زهرای، ۱۳۹۷ش.

خمینی، روح الله، صحیفه امام، موسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی ایمان، چاپ ۵، ۱۳۸۹ش. دفتر پژوهشهای موسسه کیهان، نیمه پنهان ۲۵: سایه روشنهای بهائیت در ایران، تهران، کیهان، چاپ هفتم، ۱۳۸۹ش.

دهخدا، علی اکبر، لغتنامه دهخدا، زیر نظر دکتر معین، دانشگاه تهران، دانشکده ادبیات، ۱۳۳۷ش. راوندی، مرتضی راوندی، تاریخ اجتماعی ایران، تهران، انتشارات نگاه، چاپ دوم، ۱۳۸۲ش. سازمان عقیدتی سیاسی ناجا معاونت سیاسی، دانستنی سیاسی ویژه جنگ نرم، تهران، سازمان عقیدتی سیاسی ناجا معاونت سیاسی، چاپ اول، ۱۳۹۰ش.

سعیدی شاهرودی، علی، ناتوی فرهنگی و رسالت ما، در براندازی نرم، گردآوری لطفعلی لطیفی پاکده، قم، پژوهشکده تحقیقات اسلامی، چاپ اول، ۱۳۸۹ش.

نادری، شبنم، سلماسی، لیدا، قتل عام؛ تهدیدات فرهنگی انقلاب اسلامی، تهران، موسسه فرهنگی هنری و انتشارات مرکز اسناد انقلاب اسلامی، چاپ اول، ۱۳۹۴ش.

شریعتی مزینانی، سعید، نظر سنجی بررسی تمایل نوجوانان و جوانان مشهد به انواع موسیقی و فیلم، سال ۱۳۷۵–۱۳۷۶ش.

شهبازیان، محمد، غرب و مسئله جهاد، مجله امان، بهمن و اسفند ۱۳۸۶، شماره ۹.

صاحب بن عباد، إسماعيل بن عباد، المحيط في اللغة - بيروت، چاپ: اول، ١٤١٤ق.

صلاح، مهدی، کشف حجاب: زمینه ها، پیامدها و واکنشها، تهران: مؤسسه مطالعات و یژوهشهای سیاسی، ۱۳۸۴ش.

ضیایی پرور، حمید، جنگ نرم: ویژه جنگ یارانهای، تهران، موسسه فرهنگی مطالعاتی و تحقیقات بین المللی ابرار معاصر، چاپ دوم، ۱۳۸۳ش.

طهماسبی، احد، شبیخون فرهنگی، قم، انتشارات یاقوت، چاپ پنجم، ۱۳۸۲ش.

عیوضی، محمدرحیم، رشد مبانی فکری و تحول فرهنگ سیاسی در انقلاب اسلامی، تهران:

انتشارات بين المللي الهدى، ١٣٧٨ش.

فاضل مازندرانی، اسدالله، امر و خلق، موسسه ملی مطبوعاتی امری، چاپ دوم، ۱۲۲بدیع.

فراهیدی، خلیل بن أحمد، كتاب العین - قم، چاپ: دوم، ۱۴۰۹ق.

قمى شيخ عباس، مفايح الجنان.

کمالی پور، یحیی و نانسی اسنو، جنگ رسانه ها و تبلیغات، ترجمه عباس کاروان و حسن سعید کلامی، تهران، موسسه فرهنگی مطالعاتی و تحقیقات بین المللی ابرار معاصر، ۱۳۸۶ش.

مدنی بجستانی، سیدمحمود، فساد، سلاح تهاج فرهنگی، قم، دفتر انتشارات اسلامی وابسته به جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، چاپ اول، ۱۳۷۴ش.

مستر همفر، خاطرات مستر همفر، جاسوس انگلیسی در ممالک اسلامی، ترجمه دکتر محسن مؤیدی، انتشارات امیر کبیر، بیتا.

معاونت سیاسی نمایندگی ولی فقیه در قرارگاه ثارالله تهران، نفوذ و استحاله، تهران، معاونت سیاسی نمایندگی ولی فقیه در قرارگاه ثارالله تهران، چاپ اول، ۱۳۷۷ش.

معین، محمد، فرهنگ فارسی، انتشارات امیر کبیر، ۱۳۸۰ش.

موسی زاده، سید حسین علی، منادیان تاریکی: افشای باورهای بهائیت، تهران، سازمان تبلیغات اسلامی، شرکت چاپ و نشر بین الملل، چاپ اول، ۱۳۹۳ش.

نفيسي، على اكبر (ناظم الاطباء)، فرهنگ نفيسي، كتابفروشي خيام، تهران، ١٣٥٥ش.

نوید، مهدی، فرهنگ و مقاومت فرهنگی، تهران، سر آمدکاوش، چاپ هفتم، ۱۳۷۴ش.

وات، ویلیام مونتگمری، برخورد آرای مسلمانان و مسیحیان: تفاهمات و سوء تفاهمات، ترجمه محمد حسین آریا، تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۷۳ش.

واحد، سینا، قرة العین (درآمدی بر تاریخ بی حجابی در ایران) بی جا، موسسه تحقیقاتی و انتشاراتی نور، چاپ اول، ۱۳۶۳ش.

http://farsi.al-shia.org/ تاریخ مراجعه:۱۳۹۸/ ۱۰/،۱۴

/http://www.bahejab.com، تاریخ مراجعه، شنبه، ۱۴، /۱۰ ،۱۳۹۸.

/html٣٩٧١٢٢١٠١۶https://www.alef.ir/news. تاریخ مراجعه، ۱۴، ۱۰، ۱۳۹۸.

/https://www.farsnews.com/news، ۱، ۳۹۸، ۱۳۹۷، تاریخ مراجعه: ۱۳۹۸، ۱۳۹۸.

/https://www.yjc.ir/fa/news، تاریخ مراجعه، ۱۴، /۱۰/ ۱۳۹۸.